

Uzasadnienie

Podstawowym celem projektowanej ustawy jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz. Urz. UE L 133 z 6.05.2014, str. 1), zwanej w dalszej części „dyrektywą 2014/55/UE”. Wprowadzenie zaproponowanych rozwiązań pozwoli na realizację, w ramach prawa krajowego, celów wyznaczonych przez prawodawcę unijnego.

Poza wskazaną dyrektywą projektowana ustawa dotyczy kwestii zaimplementowanych do polskiego porządku prawnego na mocy następujących aktów prawa unijnego:

- 1) dyrektywy 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającej dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.08.2009, str. 1);
- 2) dyrektywy 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz. Urz. UE L 94 z 28. 03. 2014, str. 1);
- 3) dyrektywy 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE. L 94 z 28. 03. 2014, str. 65);
- 4) dyrektywy 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dziennik Urzędowy UE. L 94 z 28. 03. 2014, str. 243).

Głównym celem dyrektywy jest usunięcie bądź ograniczenie barier dla handlu transgranicznego, wynikających z współistnienia wielu wymogów prawnych i norm technicznych dotyczących fakturowania elektronicznego oraz braku ich interoperacyjności. Cel ten ma zostać osiągnięty przez zobowiązanie organów administracji publicznej wszystkich szczebli do akceptowania ustrukturyzowanych faktur w postaci elektronicznej zgodnych z normą europejską EN 16931-1:2017, które są wystawiane przez wykonawców w związku z realizacją umów zawartych w sprawie zamówień publicznych i koncesji.

W Polsce dotychczas nie zostały wprowadzone przepisy obligujące do stosowania ustrukturyzowanych faktur elektronicznych w systemie zamówień publicznych. Jak pokazują

przykłady państw Europy Zachodniej i państw nadbałtyckich są one jednym z głównych czynników sprawczych rozwoju elektronicznego fakturowania.

Proces zamówień i dostaw publicznych można podzielić na dwa etapy:

- 1) pre-award - od ogłoszenia do rozstrzygnięcia zamówienia publicznego,
- 2) post-award - wszystkie interakcje pomiędzy stronami na etapie realizacji „dostaw” publicznych i fakturowania środków publicznych, płatności i kontroli biznesowych przepływu środków publicznych.

Projekt ustawy zakłada, zgodnie z dyrektywą 2014/55/UE, regulację procesu wykonywania zamówień publicznych tj. fazę od zawarcia umowy w sprawie udzielenia zamówienia (bądź zawarcia umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi) do momentu ich wykonania i odebrania, aż do momentu wystawienia faktury. W polskim systemie prawnym obszar ten nie jest unormowany na gruncie ustawy Prawo zamówień publicznych i regulacji należy szukać na gruncie prawa cywilnego, podatkowego i przepisów o rachunkowości. Projektowana ustawa nie będzie regulować ani wpływać na kwestie zawarte w prawie cywilnym, a jedynie będzie nakładać określone obowiązki na zamawiających i wykonawców przy wykonywaniu zamówień publicznych w celu ich rozliczenia, zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług.

Z uwagi na charakter ustawy, a także wielość obszarów jakich dotyka, najważniejszym jest uregulowanie przedmiotowej materii w odrębnej ustawie. Dyrektywa 2014/55/UE realizuje określony cel i ma wąski zakres stosowania, w związku z tym nie ma wpływu na przepisy dotyczące stosowania faktur elektronicznych do celów VAT zawarte w dyrektywie 2006/112/WE, zwanej w dalszej części „dyrektywą VAT” (w szczególności regulowanie stosunków między stronami transakcji). W związku z powyższym zaproponowane rozwiązania prawne nie wymagają wprowadzenia zmian w przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych oraz przepisach ustawy o podatku od towarów i usług. Projektowana ustawa oraz dwie wymienione wyżej ustawy będą tworzyć spójną i komplementarną regulację prawną w zakresie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych.

Warunki wystawiania faktur elektronicznych zostały określone w ustawie o podatku od towarów i usług. Zgodnie z art. 106m ustawy o VAT, podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury. Przepis ten dotyczy każdej faktury, zarówno tej w formie papierowej jak i przesyłanej drogą elektroniczną. Ponadto, ustawodawca pozostawił podatnikowi swobodę w realizacji tego obowiązku. Jest to zgodne z dyrektywą VAT, która stanowi, że autentyczność pochodzenia, integralność treści i

czytelność faktury, niezależnie od tego czy wystawiono ją w formie papierowej czy elektronicznej, zapewnia się od momentu wystawienia faktury aż do końca okresu jej przechowywania. Należy jednak wskazać, że taka dowolność w wyborze przez podatnika kontroli biznesowych powoduje, że w obrocie nie ma jednolitych wzorców przesyłania faktur elektronicznych. W praktyce sprowadza się to do przesyłania faktur zapisanych w jednym z referencyjnych formatów komputerowych na skrzynkę mailową odbiorcy bądź budowania portali internetowych służących do pobierania pliku z fakturą przez odbiorcę. Wymienione sposoby, choć są najszerzej stosowane i wygodne dla uczestników fakturowania, nie zapewniają pełnego zautomatyzowania obiegu dokumentów oraz automatycznego przetwarzania dokumentów przez systemy informatyczne odbiorcy. Potrzebna jest zatem możliwość stworzenia warunków prawnych, które zapewnią interoperacyjność fakturowania elektronicznego.

Mając na uwadze powyższe, wskazuje się, że celem ustawy jest wprowadzenie możliwości przesyłania ustrukturyzowanych faktur elektronicznych pomiędzy systemami informatycznymi w zamówieniach publicznych, jako jednego z obszarów fakturowania. Zobowiązanie zamawiających do przyjmowania m.in. faktur elektronicznych w ustandaryzowanej formie umożliwi wdrożenie dyrektywy 2014/55/UE, a także pozwoli na uporządkowany rozwój rozwiązań technicznych i technologicznych oferowanych w obrocie handlowym.

Należy wyraźnie podkreślić, że faktura rzadko jest samodzielnym dokumentem występującym w procesie fakturowania. Jej wystawienie poprzedzone jest powstaniem obowiązku podatkowego, który co do zasady następuje w momencie dostawy towaru bądź wykonania usługi. Zachowanie kontroli biznesowych, wymaganych na gruncie ustawy o VAT oraz ustawy o rachunkowości, obliguje podatnika do udokumentowania warunków dostawy i wykonania usług. W praktyce gospodarczej mamy do czynienia z wieloma modelami biznesowymi obrotu gospodarczego, które implikują powstanie różnego rodzaju dokumentów. Do tych najczęściej występujących należy zaliczyć: fakturę korygującą, notę korygującą rachunek, notę księgową, umowę, zamówienie, potwierdzenie dostawy, protokół zdawczo-odbiorczy. Wszystkie te dokumenty są nierozdzielnie związane z fakturą. Zapewnienie wprowadzenia ustrukturyzowanej faktury elektronicznej, umożliwiającej jej automatyczne przetwarzanie przez systemy informatyczne w zamówieniach publicznych docelowo wymaga elektronizacji wszystkich dokumentów, które występują w obrocie wraz z fakturą.

W ustawie założono przesyłanie faktur elektronicznych zgodnie z dotyczącą fakturowania normą europejską EN-16931:2017, do której odniesienie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Komisję Europejską na podstawie przepisu art. 3 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz. Urz. UE L 133 z 6.5.2014 r., str. 1). Przesyłanie ustrukturyzowanych faktur elektronicznych jest istotnym krokiem ku pełnej elektronizacji obiegu dokumentów w fazie wykonywania zamówień publicznych.

Zgodnie z przepisami unijnymi oraz krajowymi do wystawiania faktury elektronicznej, dotyczącymi podatku od towarów i usług, niezbędna jest akceptacja możliwości odbioru tak wystawionego dokumentu przez drugą stronę transakcji. Zgoda może zostać wyrażona w dowolny sposób. Kwestia akceptacji formy wystawiania faktur elektronicznych została niejako przerzucona w sferę stosunków cywilnoprawnych kontrahentów tj. umów a nie abstrakcyjnych regulaminów o przesyłaniu faktur, które nie będą miały tutaj zastosowania. Zapisy projektowanej ustawy nie będą wymagać zgody na otrzymanie faktury elektronicznej od zamawiających, gdyż zgodnie z zapisami dyrektywy 2014/55/UE będzie to ich obowiązkiem.

W projektowanej ustawie przewidziano członkostwo ministra właściwego do spraw gospodarki w międzynarodowym stowarzyszeniu OpenPEPPOL, a także wymóg taki w stosunku do podmiotów zewnętrznych, którym wspomniany minister może powierzyć opracowanie i prowadzenie platformy elektronicznego fakturowania. Stowarzyszenie OpenPEPPOL zapewnia możliwość elektronicznej wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych i innych dokumentów związanych z realizacją zamówień publicznych za pomocą sieci wzajemnie połączonych systemów teleinformatycznych zgodnych z platformą elektronicznego fakturowania. Tym samym członkostwo w OpenPEPPOL pozwala na spełnienie celu, jaki został postawiony w dyrektywie 2014/55/UE, czyli usprawnienie wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

W przypadku powierzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego opracowania i prowadzenia platformy elektronicznego fakturowania, obowiązek członkostwa w OpenPEPPOL będzie dotyczył także podmiotów zewnętrznych, które będą odpowiedzialne za funkcjonowanie wspomnianej platformy.

Art. 1

W art. 1 wskazano kwestie objęte projektowaną ustawą. Należą do nich:

- 1) zasady przesyłania drogą elektroniczną ustrukturyzowanych faktur elektronicznych oraz innych ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych związanych z realizacją zamówień publicznych. Przez inne ustrukturyzowane dokumenty należy rozumieć w szczególności: fakturę korygującą, zamówienie dostawy, tzw. awizo dostawy, potwierdzenie odbioru lub notę księgową.
- 2) zasady funkcjonowania platformy elektronicznego fakturowania - ustawodawca podjął decyzję o tym, że zakres przedmiotowej ustawy wykracza poza obowiązek wdrożenia postanowień dyrektywy 2014/55/UE i wprowadził rozwiązania, które usprawnią proces realizacji zamówień publicznych w fazie post-award;
- 3) zadania ministra właściwego do spraw gospodarki związane z funkcjonowaniem platformy i warunki powierzania tych zadań innym podmiotom.

Art. 2

W art. 2 wprowadzono słowniczek pojęć użytych w ustawie, a dotychczas niezdefiniowanych w żadnym z aktów prawnych pojęć takich jak: ustrukturyzowany dokument elektroniczny, platforma, ustrukturyzowana faktura elektroniczna.

Ponadto w słowniczku znajdują się odwołania do pojęć zdefiniowanych w ustawie prawo zamówień publicznych: wykonawca, zamawiający, zamówienia publiczne, przy czym definicje te odnoszą się także do każdej dostawy, usługi i robót budowlanych, która jest przedmiotem umowy zakupu (zamówienia publicznego) pomiędzy sprzedawcą lub usługodawcą (wykonawcą) a kupującym lub usługobiorcą (zamawiającym) poniżej progu 30 000 euro, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1579 z późn. zm.).

Art. 3

W art. 3 wskazano zakres zastosowania projektowanej ustawy, wskazując, że dotyczy ona dokumentów przesyłanych przez zamawiających i wykonawców w związku z realizacją zamówień publicznych i umów koncesji na roboty budowlanego lub usługi. Zakres zastosowania ustawy jest zgodny z dyrektywą 2014/55/UE, która odwołuje się do:

- 1) dyrektywy 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającej dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.08.2009, str. 1);
- 2) dyrektywy 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz. Urz. UE L 94 z 28. 03. 2014, str. 1);
- 3) dyrektywy 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE. L 94 z 28. 03. 2014, str. 65);
- 4) dyrektywy 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE. L 94 z 28. 03. 2014, str. 243).

Art. 3 ust. 2 mówi także o tym, że ustawy nie stosuje się do zamówień publicznych, o których mowa w:

- 1) zamówień publicznych, o których mowa w art. 4 pkt 5 i 5b i art. 4b ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6 i Prawa zamówień publicznych,
- 2) umów koncesji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o umowie koncesji.

Art. 4

Art. 4 wdraża przepisy art. 7 dyrektywy 2014/55/UE do polskiego porządku prawnego i mówi o obowiązku zamawiających do przyjmowania ustrukturyzowanych faktur elektronicznych oraz o prawie wykonawców do przekazywania wspomnianych ustrukturyzowanych faktur elektronicznych do zamawiających oraz wskazuje w jakim przypadku zamawiający może w dokumentacji postępowania o udzielenia zamówienia albo postępowanie o zawarcie umowy koncesji odmówić zaakceptowania zastosowania ustrukturyzowanej faktury elektronicznej (możliwość odmówienia zgody na ustrukturyzowaną fakturę elektroniczną dotyczy tylko zamówień do których nie stosuje się Prawa zamówień publicznych oraz ustawę o umowie koncesji na roboty budowlane lub usług.). Należy to odróżnić od wyłączenia zamówień z art. 3 ust. 2 z zakresu przedmiotowego ustawy.

Ponadto art. 4 mówi o możliwości wzajemnego przesyłania pomiędzy wykonawcą a zamawiającym ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych związanych z realizacją umowy zawartej w sprawie zamówienia publicznego.

Należy zwrócić uwagę, że przepisami art. 4 są również objęte ustrukturyzowane faktury elektroniczne i ustrukturyzowane dokumenty elektroniczne poniżej progu 30 000 euro, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1579 z późn. zm.).

Art. 5

Przepisy art. 5 mówią o konieczności posiadania konta przez zamawiających i wykonawców ze względu na konieczność jednoznacznej identyfikacji nadawców i odbiorców dokumentów elektronicznych przesyłanych za pomocą platformy.

Art. 6

Art. 6 wskazuje jakie elementy musi zawierać ustrukturyzowana faktura elektroniczna oraz mówi o braku sprzeczności niniejszej ustawy z innymi przepisami, w szczególności z ustawą o podatku od towarów i usług.

Art. 7

Na mocy art. 7 minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia funkcjonowanie platformy, która będzie centralną platformą obsługi elektronicznego fakturowania w obszarze zamówień publicznych obejmującą fazę *post-award* w środowisku krajowym i międzynarodowym Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

W celu zapewnienia wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych, a w przyszłości również ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych nie tylko pomiędzy wykonawcami a zamawiającymi wewnątrz Polski, ale także z wykonawcami z innych państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego minister właściwy do spraw gospodarki przystąpił do międzynarodowego stowarzyszenia OpenPEPPOL na podstawie informacji o przyjęciu do wiadomości przez Radę Ministrów tego zamiaru (pismo RM-24-269-16 z 19 grudnia 2016 r.). Stowarzyszenie to ma charakter niezarobkowy i utrzymuje międzynarodową sieć teleinformatyczną łączącą punkty wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych przy aktywnym wsparciu Komisji Europejskiej.

Minister właściwy do spraw gospodarki pełni w ramach stowarzyszenia OpenPEPPOL rolę krajowej jednostki zarządzającej, która określa na podstawie i w ramach wewnętrznych regulacji niniejszego stowarzyszenia zasady funkcjonowania punktów wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych w Polsce.

W celu zapewnienia wyraźnej podstawy prawnej udziału ministra w stowarzyszeniu OpenPEPPOL, a w szczególności wykorzystania systemów administrowanych przez stowarzyszenie przez podmioty sektora publicznego w Polsce do obierania faktur, wprowadzono przepis art. 7 ust. 3. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw gospodarki jest członkiem OpenPEPPOL.

Równocześnie minister może powierzyć realizację pewnych zadań związanych z naborem nowych punktów wymiany, wsparciem i analizą jakości działania tych punktów instytutowi badawczemu w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 736). Powierzenie niektórych zadań instytutowi badawczemu, a więc państwowej jednostce organizacyjnej utworzonej w drodze rozporządzenia Rady Ministrów (art. 1 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy instytutach badawczych). Powierzenie następuje z uwzględnieniem przepisów Prawa zamówień publicznych, ustawy o umowie koncesji lub ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. 1834) oraz przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

W ramach projektu Platforma pośrednicząca elektronicznego fakturowania dla sfery finansów publicznych, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wybranych zostanie dwóch usługodawców świadczących usługi punktów wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych oraz ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych. Ze względu na konieczność zapewnienia możliwości wymiany ustrukturyzowanych faktur elektronicznych z innymi punktami wymiany w ramach sieci teleinformatycznej OpenPEPPOL obaj usługodawcy muszą być jednocześnie ze względów formalnych członkami stowarzyszenia OpenPEPPOL.

Sposób działania platformy elektronicznego fakturowania będzie regulowany przez normę europejską oraz przez zbiór zasad zawartych w dokumentach techniczno-eksploatacyjnych OpenPEPPOL.

Szczegółowy sposób funkcjonowania platformy zostanie uregulowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki w dokumentacji o warunkach organizacyjno-technicznych

udostępniania i korzystania z platformy, w których zostanie dookreślona lista dokumentów dotyczących realizacji umów zawartych w sprawie zamówienia publicznego, a ich postać zostanie opublikowana na platformie – chodzi tu przede wszystkim o postać ustrukturyzowanej faktury elektronicznej korygującej, która jest dokumentem specyficznym dla polskiego porządku prawnego i nie jest określona przez normę europejską.

Art. 8

Art. 8 wskazuje, które dokumenty, na mocy rozporządzenia będą mogły być przesyłane za pośrednictwem platformy, uwzględniając dokumenty występujące w obrocie gospodarczym. Ponadto przepis ten określa, gdzie zostaną opublikowane warunki organizacyjno-techniczne udostępniania i korzystania z platformy.

Art. 9

W art. 9 regulowane są zagadnienia dotyczące przetwarzania i przechowywania danych osobowych zawartych w ustrukturyzowanych fakturach elektronicznych i ustrukturyzowanych dokumentach elektronicznych.

Ogólne zasady przetwarzania danych osobowych określa rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. UE L. 119 z 4.05.2016 str. 1). Warunki stosowania przepisów rozporządzenia (UE) 2016/679 zostały określone w ustawie z 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000). W przepisach ustawy wprowadzone zostały szczegółowe uregulowania dotyczące przetwarzania danych osobowych przy wykonywaniu zadań publicznych, w szczególności w art. 4-6.

W związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania do projektu ustawy o fakturowaniu elektronicznym dalej idących przepisów, które byłyby odstępstwami od ustawy z 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych. Wystarczające jest wskazanie w art. 9 ust. 1 przedłożonego projektu, że administratorem danych osobowych jest minister właściwy do spraw gospodarki lub instytut badawczy, któremu minister powierzy niektóre zadania (art. 8 ust. 1).

Art. 10

W art. 10 określony został maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy.

Z uwagi na pełnienie roli krajowej jednostki zarządzającej minister właściwy do spraw gospodarki będzie ponosił coroczne koszty w wysokości 360 tysięcy złotych, pokrywane z części 20 budżetu państwa.

Art. 11

W art. 11 wskazano konieczność posiadania konta na platformie przez Zamawiającego przed upływem terminu zapłaty wynagrodzenia należnego wykonawcy.

Art. 12

W dniu 17 października 2017 r. Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienie do normy europejskiej EN 16931 (Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2017/1870 z dnia 16 października 2017 r.). Zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/55/UE państwa członkowskie - nie później niż w terminie 18 miesięcy od opublikowania odniesienia do normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - przyjmują, publikują i stosują przepisy niezbędne do wykonania zawartego w art. 7 obowiązku dotyczącego odbioru i przetwarzania faktur elektronicznych. Państwa członkowskie mogą odroczyć stosowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do swoich instytucji zamawiających poniżej szczebla centralnego i podmiotów zamawiających maksymalnie do momentu upłynięcia 30 miesięcy od opublikowania odniesienia do normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W przypadku Polski przyjęto, że ustawa wchodzi w życie w dniu 18 kwietnia 2019 r.